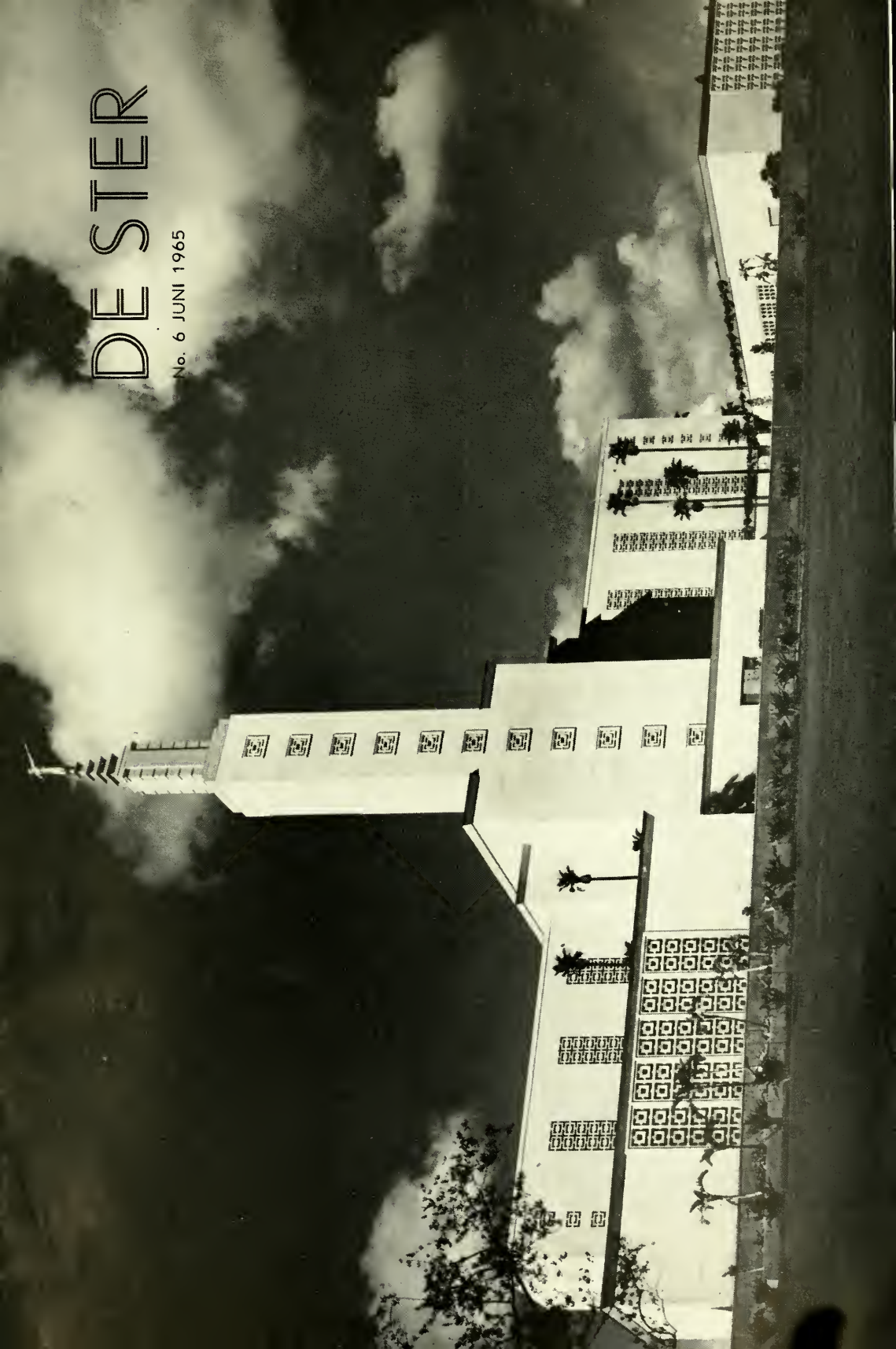

DESTER

No. 6 JUNI 1965

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Los Angelos

65e JAARGANG

Nr 6

INHOUD:

Blz.

Onze Profeet spreekt 163

Het Melchizedekse Priesterschap . . . 167

Sedert Cumorah 170

Genealogie 174

De vraag van de maand 176

De geïnspireerde herziening van de Bijbel 180

Van de tafel van de Ringpresident . . 185

Uitzien naar de tempel 186

Gebeurtenissen in de zending 190

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

De verantwoordelijkheid die op tempelgangers rust

Rede, gehouden de 17de november 1964 tijdens de eerste dienst ter inwijding van de Tempel bij Oakland, Californië.

Dit is waarlijk een inspirerende tijd geweest. Ik ben er zeker van dat het hart van een ieder van dankbaarheid is vervuld wegens de gelegenheid die wij hebben in dit heilige gebouw te zitten en de aanwezigheid van hemelse wezens te voelen.

Bij gelegenheden als deze voelen wij ons altijd dichter bij Hem en bij Zijn Geliefde Zoon dan waar ook elders, behalve in onze eigen aanbidding en gemeenschap met de Almachtige.

Nu is het de tijd dat wij ons moeten verenigen om dit heilig huis aan onze Vader in de Hemel op te dragen. Alvorens het inwijdingsgebed uit te spreken, wil ik enige woorden tot u zeggen.

Tempels worden opgericht tot zegening van de mensen, door de verbonden die zij sluiten. Iedereen die de tempel binnen treedt, gaat bepaalde verbonden sluiten of zekere verantwoordelijkheden op zich nemen.

Een van de belangrijkste doelstel-

lingen voor hen, die de tempel binnengaan, is het verzegelen van man en vrouw aan elkander door de heilige huwelijksband. Dat doel berust op het feit dat man en vrouw elkander werkelijk liefhebben. Dat betekent dat een echtpaar, dat naar het altaar gaat, er zeker van dient te zijn dat er liefde voor elkander in hun hart is. Het is verschrikkelijk voor de eeuwigheid aan iemand te worden verbonden die men niet liefheeft, maar heerlijk om aan iemand voor tijd en alle eeuwigheid te worden verzegeld, die men liefheeft.

Laten wij immer indachtig zijn dat liefde het goddelijkste attribuut van de menselijke ziel is. God zelf is liefde. Ons hart is waarlijk een met Hem in dat eeuwig tehuis en wanneer dus een echtpaar aan het altaar nederknielt en het voorrecht en de zegen van die eeuwigdurende echtverbintenis ontvangt, behoren zij er zeker van te zijn dat liefde beider harten verbindt, die thans door de macht van het heilige priesterschap voor tijd en eeuwigheid worden verenigd. Bovendien moeten zij wel beseffen dat liefde moet worden gevoed, anders houdt die bindende en verzegelende macht misschien niet voor eeuwig stand. Liefde kan

sterven, juist zo letterlijk als het lichaam zonder dagelijkse verzorging kan sterven. Er is niet één beu-
tuiging, hoe belangrijk ook, waar-
bij men het zou kunnen laten om
de liefde altijd levend te houden.
Zij, die aan het altaar verbonden
sluiten, nemen bepaalde verplich-
tingen op zich en deze verplich-
tingen moeten openbaar worden,
wanneer zij de tempel hebben ver-
laten. Een er van is *vriendelijk-
heid*. Er mag geen onvriendelijk-
heid zijn in een gezin, waarvan de
ouders in het Huis des Heren zijn
geweest.

In een van zijn brieven schreef
Paulus enige dingen die nu in de
Christenwereld als de Psalm der
Liefde bekend staan. (Zie 1 Cor.
13). Het eerste luidt:

De liefde is lankmoedig (vers 4).
Het woord „lankmoedig” houd
geduld, verdraagzaamheid, wel-
willendheid in. Wij kunnen ons ge-
zinnen in de Kerk van Jezus
Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen voorstellen, waar
men jegens elkander vriendelijk is,
omdat er liefde heerst - een bin-
dende liefde, die door de dood
niet wordt ontbonden. De liefde is
lankmoedig en is steeds vriendelijk
en goed.

De leden van de Kerk behoren
zich bewust te zijn dat vriendelijk-
heid liefde kweekt en van beide
kanten moet komen. Er zijn hof-
felijke mannen, mannen die veel
aandacht aan hun vrouw schen-
ken en vrouwen die veel om hun
man denken. Paulus zegt in die
zelfde brief: De liefde zoekt zich
zelve niet (vers 5), doch het welzijn

en het geluk van anderen. Op een
andere regel staat: „Zij gelooft al-
le dingen” (vers 7).

Als die liefde elke dag, elke maand,
elk jaar wordt gevoed, het gehele
leven door, zal de aandacht van de
echtgenoot niet tot iemand anders
worden getrokken, omdat in die
bindende macht van het priester-
schap vertrouwen is; evenmin zal
op enige andere wijze worden toe-
gegeven, omdat liefde vertrouwt.
„alle dingen gelooft”, en er moet
een grond en een oorzaak zijn voor
dat vertrouwen, dat de echt-
genoot in zijn vrouw stelt en de
vrouw in haar echtgenoot.

Het voornaamste element in het
Mormonisme is de toepassing van
de godsdienst in het dageijks le-
ven. Dat hebt u, leden van de
Kerk, gedaan met het deelnemen
aan de oprichting van dit gebouw,
dat heeft de Kerk gedaan met het
brengen in de gezinnen van de
Kerkleden die elementen, die ge-
luk en vrede geven, hetgeen zij al-
tijd zullen doen. Onze jonge men-
sen moet worden aangeraden le-
vensgezellen te kiezen, die datgene
voeden en versterken, dat hun naar
het altaar in deze tempel voert:
liefde. Als uw geest na de dood
voortleeft - en dat doet hij - dan
blijft die liefde ook, evenals sym-
pathie, eerbied en iedere andere
deugd, die door u werd aange-
kweekt.

Wat is de andere verplichting?
Het is het leren van de les van
het eeuwige leven, *de onsterfelijk-
heid van de ziel*.

De apostel Paulus vroeg de Co-
rinthiërs het volgende:

„Anders, wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt?” (1 Cor. 15 : 29).

Een eeuwige vraag, twee duizend jaren geleden gesteld en *tot heden door geen enkele kerk beantwoord, behalve door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.*

Velen trachten de vraag te beantwoorden en schrijven er artikelen over, maar het antwoord op die vraag wordt in dit huis gevonden, dat u hebt gebouwd.

Een Chinees student was aan een van de leidende universiteiten van de Verenigde Staten gepromoveerd. Hij keerde naar zijn geboorteland terug en aan boord van het schip dat hem over de Stille Zuidzee voerde, raakte hij in gesprek met een Protestantse predikant, die terecht beweerde dat de mens alleen door de naam van Jezus Christus zalig kan worden en dat hij daarom naar het Chinese volk ging om Jezus Christus en Dien gekruisigd, te prediken. De Chinese student, van liefde voor zijn ouders en zijn familieverwantschap, die voor de Chinezen zeer werkelijk is, vervuld, hoorde de predikant zeggen dat alleen door Jezus Christus de mensen zalig konden worden. Hij vroeg:

„Maar wat met mijn voorouders?” een vraag, die overal in de wereld zou worden gesteld. De dominee antwoordde: „Die zijn verloren”. Toen zeide de student: „Ik wil

met zulk een onrechtvaardige godsdienst niets te maken hebben”. Hij stond dus tegenover deze vraag: Of duizenden en millioenen, die ons zijn voorgegaan en die nooit de naam Jezus Christus hebben gehoord, zullen op een andere wijze dan de rest, die wel een kans heeft gehad van Hem te horen, zalig worden, of God is een partijdig Wezen.

Zoals de liefde even eeuwig is als het leven, zo zijn de beginselen der zaligheid even eeuwig als het leven en zij zijn op de eerste mens, die op aarde werd geboren, even zeer van toepassing als op u en mij hier. Dat is rechtvaardig. En aangezien millioenen zonder doop zijn gestorven (daar de doop en alle andere verordeningen tot de sterfelijheid behoren), geloof ik dus dat deze mensen een gelegenheid moeten krijgen om dat zelfde evangelie te horen en door de doop, de toegangsdeur, te gaan, zoals u en ik door die deur zijn gegaan. Het is voor onze Vader in de hemel niet onmogelijk en dit tempelwerk is een van de middelen om de deur te openen.

Zij dus, die in dit huis komen, u en ik, hebben nu de gelegenheid en de verantwoording te trachten zo ver wij kunnen, onze voorouders te bereiken, zodat wij de deur voor de wachtenden kunnen openen.

Jezus ging naar de geesten in de gevangenis, die eenmaal in de dagen van Noach ongehoorzaam waren, toen „de ark toebereid werd”. (1 Petr. 3 : 20) Dat is zo

eenvoudig mogelijk en kan door iedereen, die de taal waarin het wordt gelezen, verstaat, worden begrepen. Het betekent dat duizenden jaren geleden deze mensen, mannen en vrouwen, stierven die vóór de zondvloed, in de dagen van Noach, ongehoorzaam waren.

Jezus predikte tot hen, terwijl zijn lichaam drie dagen in het graf lag, en opende de deur voor hen en zond mannen, die het priesterschap droegen, tot hen om hen hetzelfde evangelie te laten horen, dat u en ik thans prediken. Welk beginsel hierin is overheersend?

Wel, deze geesten leefden gedurende die duizenden jaren. Uw geliefden, die vorige week, vorig jaar, tien jaar geleden overleden - uw moeder en vader, uw kind, uw broeder, zij leven!

Onsterfelijkheid van de ziel. Het is een geliefd thema van dichters die geen leden van de Kerk zijn.

Uit de literatuur horen wij deze woorden:

Zeg toch niet met droef gelaat
't Is de dood slechts, die ons
wenkt,

Want de ziele sterft en zij ver-
gaat;

't Is alles anders dan gij denkt!

Neen, het leven heeft einde
noch begin

En niet het graf is het besluit.

„Gij zijt stof; tot stof keert gij
weer in”,

Werd nimmer voor de ziel ge-
uit.

De woorden van Christus leggen de nadruk op deze eeuwige waarheid: „In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben” (Joh. 14 : 2-3).

Welk een heerlijk werk hebben de leden in dit district, waartoe deze Tempel behoort, door hun medewerking aan de bouw van dit heilig huis verricht! Zij hebben dit tot stand gebracht door zichzelf te geven, door zich tot dat geestelijk niveau te verheffen, waarop wij onszelf kunnen verliezen voor het heil van anderen. Uit de grond van mijn hart zeg ik u, dat God u zal zegenen voor wat u hebt gedaan.

Laat mij deze gedachte deze morgen bij u achterlaten: Zij, die nu van Gods Tempel gebruik maken en voor het altaar nederknielen en als man en vrouw aan elkander worden verbonden, nemen verplichtingen op zich, die zo ver reiken, dat de wereld verkondigd wordt: Er is geen dood. Wij leven voort, wanneer de dood ons heeft weggenomen. Het is slechts een overgang van een van Vader's woningen naar een andere, met kamers, die veel heerlijker zijn dan die op aarde.

God zegene u! God helpe ons de betekenis, de diepte, de uitgebreidheid en de eeuwigheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus te begrijpen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Het Melchizedekse Priesterschap

**Het Priesterschap,
zijn ambten,
toevoegingen
en sleutelen**

In de hoop hen, die dragers van het priesterschap zijn, te helpen zich een volledig begrip te vormen van dit priesterschap en hen de belangrijkheid te doen beseffen van de macht, die zij bezitten en het gezag dat zij dragen, presenteerden wij de vorige maand op deze bladzijden een studie van het priesterschap. Deze studie hield zich bezig met de aard, de bron en de geschiedenis van het priesterschap.

Wij vervolgen nu deze studie en vragen uw aandacht voor de wijze waarop heden ten dage het priesterschap functioneert. Wij zullen ons thans speciaal bezighouden met de ambten, de toevoegingen en de sleutelen ervan.

Zoals wij zulks de vorige maal deden, vragen wij ook nu om het volgende goed te bestuderen.

Wij zullen onze analyse vervolgen.

10. *Waar kunnen wij heden ten dage het priesterschap vinden?*

Het priesterschap wordt aangetroffen in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, welke Kerk het koninkrijk van God op aarde is.

President Joseph F. Smith heeft gezegd:

„Velen van onze grote schrijvers vroegen zich onlangs af waar heden ten dage het goddelijke gezag wel mag zijn; het gezag om in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest te bevelen op een zodanige wijze, dat het bindend en aanvaardbaar zal zijn voor de troon van de Eeuwige Vader. Ik wil hier bekendmaken, hoe aanmatigend het ook moge schijnen voor hen die de waarheid niet kennen, dat de volmacht van de Almachtige God, om te spreken in de naam van de Vader en de Zoon hier te midden van deze eeuwige heuvelen aanwezig is.

Hier zal zij blijven en zich ontplooiën, want de bron ervan is God en God is de macht waardoor het gehandhaafd werd, ondanks alle tegenstand, die tot op heden ondervonden werd. Het zal door die zelfde macht voortgaan zich te ontplooiën en het zal zich over de aarde verspreiden totdat het de aarde zal bedekken van zee tot zee.” (Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5e uitgave, blz. 138-139)

11. *Hoe verkrijgen wij het priesterschap?*

Wij kregen het van God zelf. Hij zond hemelse dienaren om het op de hedendaagse mens te bevestigen. Johannes de Doper, opgestaan en verheerlijkt, kwam tot Joseph Smith en Oliver Cowdery op de 15e mei 1829, en bevestigde op hen het priesterschap van Aäron. Korte tijd daarna kwamen Petrus, Jacobus en Johannes, de apostelen van weleer, tot deze sterfelijke broeders en bevestigden op hen het Melchizedekse Priesterschap. Het gezag van alle priesterschapsdragers, die nu in de Kerk zijn, gaat terug tot deze eerste twee begunstigen.

12. *Wat zijn ambten in het priesterschap?*

Tengevolge van de veelsoortige functies die in de Kerk vervuld moeten worden, zijn er specialisten nodig op verschillend gebied van activiteit. Vandaar dat de Heer verschillende takken van dienst heeft ingesteld, waarin functionarissen worden aangesteld om te werken.

Deze functies of ambten zijn „toevoegingen” aan het priesterschap.

13. *Wat wordt bedoeld met een toevoeging aan het priesterschap?*

Sprekende over het Melchizedekse Priesterschap zegt de openbaring: „Alle andere functies of ambten in de kerk zijn toevoegingen aan dit priesterschap”. (L & V 107:5). Vele andere passages in het boek Leer en Verbonden noemen speciale roepingen die toevoegingen

aan het Melchizedekse of Aäronische Priesterschap zijn. (zie b.v. L. & V. 84 : 29-30). Een toevoeging, voortvloeiende uit het priesterschap, is dus minder belangrijk dan het priesterschap zelve.

14. *Wat is het verband tussen het priesterschap en zijn ambten?*

President Joseph F. Smith verklaart dit verband met de volgende woorden:

„Geen enkel ambt, voortvloeiende uit het priesterschap, kan groter of hoger zijn dan het priesterschap zelve. Het bepaalde ambt ontleent zijn gezag aan het priesterschap. Derhalve verleent geen enkel ambt enig gezag aan het priesterschap, m.a.w. geen enkel ambt voegt gezag toe aan het priesterschap. Alle ambten in de Kerk ontlenen hun macht, kracht en hun gezag aan het priesterschap.” (*Gospel Doctrines*, 5e uitgave, blz. 148)

Dit beginsel kan worden voorgesteld door een cirkel, verdeeld in segmenten. Zoals de cirkel groter is dan een segment, zo is het priesterschap groter dan welk ambt daarin ook. En zoals het segment een deel van de cirkel is, zo is het ambt een deel van het priesterschap.

15. *Welke ambten treffen we in het Priesterschap aan?*

In het Aäronische Priesterschap treffen we de volgende ambten aan: *Priester, Leraar en Diaken*.

Het Melchizedekse Priesterschap kent de ambten van *Ouderling, Zeventiger, Hoge Priester, Patriarch en Apostel*.

16. *Wanneer werden in deze be-
deling die ambten voor het
eerst verkregen?*

Met betrekking tot het Melchize-
dekse Priesterschap: voor het eerst
werden ouderlingen geordend op
6 april 1830, hoge priesters op 3
juni 1831, patriarchen op 18 de-
cember 1833, apostelen op 14 fe-
bruari 1835 en zeventigers op 28
februari 1835.

Met betrekking tot het Aäronische
Priesterschap: de eerste bisschop
(Edward Partridge) werd geor-
dend op 4 februari 1831, in 1830
of 1831 werd Martin Harris tot
priester geordend en op 9 juni 1830
werden zowel Joseph Smith Sr. en
Hyrum Smith tot priester geor-
dend.

Vóór juni 1830 werden reeds lera-
ren geordend en vóór october 1831
diakenen.

17. *Hoe worden de ambten in het
priesterschap verkregen?*

Zij worden op een persoon beves-
tigd door ordening. Het priester-
schap zelf wordt op een persoon
bevestigd en hij wordt geordend
tot een ambt in het priesterschap.
Aan geordende personen worden
rechten, machten en gunsten, die
allen tot het ambt behoren, ver-
leend.

Alle ordeningen worden voltrok-
ken onder de leiding van de presi-
derende autoriteit, die de sleutelen
heeft en de voltrekking van een
ordening moet worden voorafge-
gaan door de ondersteunende stem
van de betrokken leden van de
Kerk.

18. *Kan een man meer dan één
functie in zijn priesterlijk
ambt tegelijk dragen?*

Zeker. Bij voorbeeld: een man kan
gemeentepresident en Z. S. super-
intendent zijn, of raadgever en se-
cretaris.

Het is belangrijk om te weten, dat
een persoon niet een speciale func-
tie verkrijgt, doch hij krijgt het
priesterschap op zich bevestigd en
daarna is hij dienstbaar in welke
functie hij ook wordt geroepen.

19. *Wat zijn sleutelen?*

Priesterschap betekent macht en
gezag. „Doch het is noodzakelijk”,
verklaart President Joseph F.
Smith, „dat iedere handeling, die
krachtens dit gezag plaats vindt op
de juiste plaats en op de juiste wij-
ze wordt verricht. De macht en de
bevoegdheid om bepaalde veror-
deningen te doen verrichten, vor-
men de sleutelen van het priester-
schap.

20. *Wie hebben de sleutelen van
het priesterschap?*

„In hun volheid, worden de sleute-
len gedragen door slechts één per-
soon en wel door de profeet en
president van de Kerk. Hij kan een
deel van deze macht aan een an-
der persoon delegeren, in welk ge-
val die persoon dan de sleutelen
heeft voor de uitoefening van zijn
ambt waartoe hij werd geroepen.
Dus heeft de president van een
tempel, de president van een ring,
de bisschop van een wijk, de presi-
dent van een zending, de president
van een quorum, ieder voor zich,
de sleutelen voor het door hem te
verrichten werk in zijn deel van

de Kerk. Zijn priesterschap wordt niet groter door deze speciale aanstelling, want b.v. een zeventiger die over een zending presideert, draagt niet meer priesterschap dan een zeventiger die onder zijn leiding werkzaam is. De president van een ouderlingenquorum draagt niet meer priesterschap dan welk lid ook van zijn quorum. Doch hij draagt het gezag om leiding te geven aan het officiële werk dat in een zending of in een quorum wordt verricht.

Met andere woorden, hij heeft de sleutelen voor het werk in dat speciale deel van de Kerk. Zo is het in al de vertakkingen van het priesterschap.

Een goed onderscheid dient te worden gemaakt tussen de algemene autoriteit en het leiden van de werkzaamheden die door deze autoriteiten worden opgedragen.” (Joseph F. Smith).

21. *Hoe worden de sleutelen verkregen?*

De sleutelen om in de priesterschap te presideren worden verleend bij de aanstelling.

Wanneer een broeder in een officiële functie wordt aangesteld, dan worden hem de sleutelen gegeven om te presideren in het betreffende speciale werk. Indien een ontslag wordt gegeven of verleend, dan worden de sleutelen teruggenomen en zij worden aan de opvolger gegeven.

In ons volgende artikel zullen wij de eed en het verbond van het priesterschap in studie nemen en zien hoe men zijn speciale roeping kan verheerlijken teneinde erfgenaam van eeuwige waarden te worden.

SEDERT CUMORAH

NIEUWE STEMEN SPREKEN UIT HET STOF

DOOR HUGH NIBLEY

(vervolg)

Het eerste deel van deze openbaring is een duidelijke verklaring van de positie, die heden ten dage door Christelijke geleerden ten aanzien van de apocriefen niet alleen, maar ook ten opzichte van de Bijbel wordt ingenomen. Maar nu wrijven wij ons de ogen uit, wanneer wij in leidinggevende Protestantse tijdschriften lezen: „Het moet ten sterkste worden

herhaald dat de hoop op absolute zekerheid, op een onfeilbaar Boek gegrond . . . een waandenkbeeld is’, en dat Gods plan voor het menselijk geslacht blijkbaar niet dat insluit wat men een „onfeilbaar” schriftuur noemt . . . De Bijbel . . . werd nimmer door enig centraal, gezaghebbend, college van redacteuren in overeenstemming gebracht; of Vader Herbert’s verkla-

ring dat „de ontoereikendheid van de leer der onfeilbaarheid van de Schrift zichzelf heeft aangetoond. Zij is te bekrompen om met de feiten te stroken; men kan het niet helemaal volgen . . . . zonder een speciale uiteenzetting . . . ., of zoals E. C. Blackman zegt:

„Gods woord is in de woorden van de Bijbel, maar het kan daarmee niet vereenzelvigd worden . . . . maar er mee worden uitgelegd”.

Uitgelegd door wie? De geleerdste en meest toegewijde mannen zijn het vaak met elkander oneens, zoals Augustinus reeds zeide; wie zal ons dan vertellen wat de Bijbel zegt? Er is maar één uitweg en die wordt in het tweede gedeelte van onze openbaring aangewezen en dat is openbaring zelf. Het is daarom niet te verwonderen dat deze opschudding verwekkende erkenning van de feilbaarheid van de Bijbel gepaard gaat met veel discussies over de mogelijkheid van openbaring, een thema, waarmee de theologische tijdschriften tegenwoordig gevuld worden. „De terugkeer tot denkbeelden van inspiratie en openbaring kan als een van de markante ombuigingen van onze bijbelse wetenschap van de laatste tien jaar worden aangemerkt, zeide S. V. McCasland in zijn toespraak als president van het Genootschap voor Bijbelse Literatuur in 1953. En G. W. Bromiley zou de Leer & Verbonden geparafraseerd kunnen hebben, toen hij in 1959 schreef: „Maar aangezien de werken in de Geest werden geschreven, moeten zij ook in de Geest worden gelezen, willen zij hun voornaamste functie

vervullen . . . . Met andere woorden: hoofd en hart van de lezers moeten door dezelfde Geest worden verlicht, die de geschriften zelf heeft geïnspireerd”, doch hij haast zich hieraan toe te voegen: „Deze verlichting is eigenlijk niet de inspiratie zelf”.

Het is evenmin verwonderlijk dat er een nogal plotselinge erkenning van het feit is gekomen, dat de vroegere Christenen geen ogenblik de schriften als definitief en verzegeld beschouwden, tot het midden van de derde eeuw waren zij volkomen bereid de stelling te aanvaarden dat men meer geïnspireerde geschriften kon verwachten. Van een van de eerste Christelijke martelaren wordt vermeld dat hij zeide: „Als er oude geloofversterkende hoeken zijn, waarom kunnen er dan geen van deze tijd zijn . . . . of waarom zouden de tegenwoordige minder gezaghebbend zijn dan de vroegere, vanwege de een of andere bijgelovige verering van iets dat alleen maar oud is?”

Afdeling 91 heeft ook een boodschap voor die Heiligen, die zich afvragen waarom de Kerk zulke werken als de Dode Zeerollen niet direct officieel heeft erkend en aanvaard. Dat hebben wij wel gedaan. Hier wordt uitdrukkelijk verklaard dat uit de bestudering van deze geschriften door hen, die door de Geest worden geleid, veel goeds kan voortkomen. Maar op een louter intellectuele basis kan hun bestudering alleen maar leiden tot eindeloos gepraat en veel verwarring, zoals dan ook het geval is. Tot de Profet werd gezegd

diegenen die de apocriefen voor zichzelf willen lezen, te laten be- gaan, met dien verstande, dat deze veel kostbare dingen bevatten, doch ook ongeinspireerde tussen- voegsels. Dit is heden ten dage de erkende conditie van de apocriefen; de gedragslijn van de Kerk jegen hen is steeds dezelfde geweest. Volgens professor Torrey is een ernstige en grondige Studie van de apocriefen „een betrekkelijke recente behoefte”. Zelfs professor Zeitlin, een bittere tegenstander van de rollen, roept om een ernstige bestudering van de apocriefen, „die . . . door de Joden zijn verworpen, „maar die nu door hen weer opgeëist zouden moeten worden’. Doordat er zo vele nieuwe manuscripten zijn gevonden, „zal de hele kwestie van de echtheid en de datum en bepaling van de lijst van kanonieke boeken opnieuw bestudeerd moeten worden, want wij vernemen nu dat aan een groot gedeelte van de apocriefen echtheid van schriftuur kan worden toegekend. In 1957 wierp professor Riesenfeld tijdens het congres te Oxford over het Nieuwe Testament een knuppel in het hoenderhok, toen hij verklaarde dat sommige handelingen en gezegden van Jezus, die in de apocriefen voorkomen, echt zijn, want tot dusver „was men van tegengestelde mening en die was in sommige kringen tot de rang van aanvaard leerstuk verheven”.

Om kort te gaan: de apocriefen zijn tot onlangs een onverkend moeras geweest.

Tot op heden „is er geen regelmaat maar grote verwarring” in hun

klassificatie. Men is nu zo ver dat „letterlijk gesproken geen apocriefen in de Joodse literatuur zijn” dat de eerste Christenen geen enkel onderscheid maakten tussen kanonieke boeken en apocriefen en dat de Grieks Orthodoxe Kerk nooit „een formele en gezaghebbende uitspraak over dit onderwerp deed”.

Het idee gezaghebbend versus apocriefen is een uitvinding van of liever een afspraak tussen geleerden, het resultaat van „een lang proces van afkoelen en harden”. De conventionele verdeling is geworden: de canon (boeken van de Bijbel) apocriefen (boeken, in sommige Bijbels aangetroffen) en Pseudepigrapha (boeken, niet als Bijbels gekwalificeerd). Deze indeling is echter willekeurig en verwarrend. Professor Torrey zegt: „Een nieuwe terminologie is nodig . . . de algemeen aangenomen indeling is versleten en misleidend en wordt noch door de geschiedenis, noch door de feiten gesteund’. M. Gaster van de Joodse heilige geschriften schreef: „Er is geen werkelijk onderscheid tussen hen en zij zijn door de Joden op precies dezelfde wijze behandeld. Zij behoren alle tot die uitgebreide literatuur . . . die onder één hoofd valt en Midrash of Midrash Agada wordt geneemd’.

Een vooraanstaande Katholieke geleerde wijst nog op een andere reden waarom het oude onderscheid tussen apocriefen en schriftuur moet worden verworpen, namelijk omdat er tussen die twee een verzameling geschriften bestaat, die wegens hun hoge ouderdom en

prestige in de vroegere Kerk niet tot het peil van de apocriefen omhoog kunnen worden gebracht en evenmin als schriftuur mogen worden aangemerkt, eenvoudig omdat het nooit is voorgekomen dat zij bij de andere boeken van de Bijbel werden gevoegd. Hij noemt die verzameling „een tussenklasse”, welker bestaan, hoe verwarrend ook, onmogelijk kan worden ontkend’.

De onderzoeker die zich tot encyclopediën en handboeken wendt om meer van de apocriefen te weten te komen, wordt weldra in de war gebracht door zijn ontdekking dat geen twee „officiële lijsten gelijk zijn. De ene autoriteit wil het onderwerp van de apocriefen doeltreffend behandeld zien met de bespreking van de veertien apocriefe boeken van de Bijbel, terwijl de andere wel honderden interessante titels er bij wil hebben. Waarom is er geen overeenstemming? Omdat alles met elkaar gedeeltelijk schijnt samen te vallen; al deze geschriften schijnen dezelfde gronddenkbeelden en uitdrukkingen met elkander te hebben uitgewisseld, zodat wanneer wij eenmaal hebben vastgesteld welke de oudste zijn, wij vrij zeker alle andere als louter herhalingen kunnen uitschakelen. Alleen weet niemand zeker, aangezien ieder apocrief werk een mengsel is, welk geschrift werkelijk het oudste is en wie van wie leent. Nemen wij als voorbeeld het Boek Henoch.

Wij hebben gezien dat de vroegere Christelijke en patristische* schrijvers dit werk tot de vierde eeuw als gezaghebbende schriftuur aan-

vaardden, waarna de grote geleerden van de kerk het in de ban deden en het volkomen verdween. In het begin van de negentiende eeuw bracht een expeditie uit Abessinië een middeleeuwse vertaling van Henoch in de Ethiopische taal naar Engeland terug, welke in 1821 door Laurence in het Engels werd overgezet. In 1930 werd een groot gedeelte van het boek in een Grieks manuscript van de Beatty Papyri, een andere grote schatkamer van manuscripten, aangetroffen, die de Ethiopische tekst, die vele eeuwen jonger was, bevestigde en verbeterde. Daarna werden de oudste fragmenten tussen de Dode Zeerollen gevonden, deze keer in het Hebreeuws, waardoor werd bevestigd wat de geleerden lange tijd afkerig waren te geloven, dat Henoch zowel een Hebreeuws als een oud geschrift was. Ofschoon „het van de hand van vele schrijvers en bijna uit even veel tijdperken komt”, ligt zijn waarde in het feit, dat „sommige van zijn schrijvers - en die waren talrijk - tot de opeenvolgende profeten behoorde”.

Hoe durfden deze mannen in de naam van Henoch te profeteren? Volgens R. H. Charles moesten zij dat wel, omdat de geleerden onder de Joden hun geen alternatief lieten. Laatstgenoemden konden „geen nieuwe boodschap van God dulden en dus, wanneer mensen door Gods Geest werden gedrongen hun visioenen bekend te maken . . . konden zij dat niet openlijk doen, maar waren zij gedwongen tot publicaties onder een schuilnaam. „Zelfs erkende Char-

les zelf dat minstens een gedeelte van het boek tot op Henoeh zelf kan worden teruggevoerd. Tenslotte hebben alle profeten groten-deels dezelfde boodschap en de nu erkende gewoonte van de profeten om de woorden van hun voorgangers te gebruiken alsof ze van hen

waren, vindt haar eerste duidelijke verklaring en rechtvaardiging in het Boek van Mormon, waar Nephi zijn werkwijze uiteen zet.

wordt vervolgd.

* Patristische geschriften - van de Kerkvaders. - Vert.

GENEALOGIE

Syger T. Hasenberg, Europees vertegenwoordiger van The Genealogical Society, heeft een aantal artikelen geschreven, die overal in Europa in de Ster geplaatst moeten worden. Hier volgt het eerste.

„Een gebed voor onderzoek,,

Bij de plechtige opening van de Salt Lake tempel sprak president Wilford Woodruff het inwijdingsgebed, waaruit wij het volgende kiezen.

„O God onzer vaders, die er behagen in scheidt de God van Abraham, Izak en Jakob genoemd te worden, wij danken u met de gloed van onze overvloeiende dankbaarheid, dat u de macht geopenbaard hebt, waardoor de harten van de

kinderen tot hun vaders en de harten van de vaders tot de kinderen weergekeerd worden, dat de mensenkinderen uit alle generaties deelgenoten gemaakt kunnen worden aan de glorie en de vreugden van het Hemelse Koninkrijk. Wij bidden u, verleen ons de geest van Elia, opdat wij zo onze doden kunnen verlossen en ook onszelf kunnen verenigen met onze vaders, die door de sluier zijn heengegaan; en verzegel verder onze doden, op

dat zij voort mogen komen in de eerste opstanding; dat wij, die verblijven op de aarde, verbonden mogen worden met hen, die in de Hemel wonen.

Wij danken U terwille van hen, die hun werk op aarde hebben beëindigd, zowel als voor onszelf, dat de gevangenisdeuren geopend zijn, dat verlossing verkondigd is aan de gevangenen en de banden losgemaakt zijn van hen, die gebonden waren. Wij prijzen u, dat onze vaders van de laatste tot de eerste, van nu, terug tot het begin, kunnen verenigd worden met ons door onverbreekelijke schakels, aaneengesmeed door het Heilige Priesterschap en dat wij, als een grote familie vereend in U en verbonden door uw macht, tezamen voor u zullen staan en door de macht van het verzoenend bloed van uw Zoon, verlost zullen zijn van al het kwaad, worden bewaard en geheiligd, verhoogd en verheerlijkt.

Wij bidden u, daar u de harten van velen, die nog niet toegetreden zijn tot het verbond met U, hebt bewogen om hun voorgelacht te zoeken en zodoende de voorouders hebben opgespoord van vele van uw Heiligen, het verlangen in hun boezem te doen groeien om op deze manier te mogen helpen bij de voleinding van Uw werk.

Zegen hen in hun werk, bidden wij U, opdat zij niet in fouten mogen vervallen bij het klaarmaken van hun genealogie en verder vragen wij U voor hen nieuwe wegen te openen voor informatie en geef in hun handen de verslagen van het verleden, zodat hun werk niet al-

leen correct, maar ook compleet zal zijn.”

Dit, broeders en zusters, behoort het voordurend gebed, diep in het hart van een ieder te zijn, die is of zal worden geïnteresseerd in het opzoeken van zijn genealogie.

Wat een heerlijke gelegenheid hebben we, vragend om hulp aan onze Hemelse Vader, Zijn kinderen deelgenoten te maken aan dezelfde zegeningen, die wij, als leden van Zijn Koninkrijk, nu genieten. In vroeger jaren heeft David O. MacKay, onze geliefde Profeet, Ziener en Openbaarder, ons aangespoord de zendingen indachtig te zijn. President MacKay maakte bekend, dat we onze godsdienst moesten LEVEN. Vele mensen reageerden enthousiast op het nieuwe zendingsplan en nodigden de zendingen bij vrienden, burens en familie, met het resultaat, dat een aantal goede mensen werden gedoopt.

Als we denken aan alle mensen, die vóór de herstelling van het Evangelie leefden, die bezorgd hun eeuwige vooruitgang afwachten en de vele mensen, die geleefd hebben sinds de wederoprichting van de Kerk, maar wie het om een of andere reden niet vergund was het Evangelie te horen, dan moeten we ernstige pogingen doen ware zendingen te zijn voor deze beste mensen en hun de gelegenheid geven het Evangelie te horen en aan te nemen, zodat ze terug mogen keren in de tegenwoordigheid van onze Hemelse Vader en aan deze heerlijke eeuwige vooruitgang kunnen deelnemen.

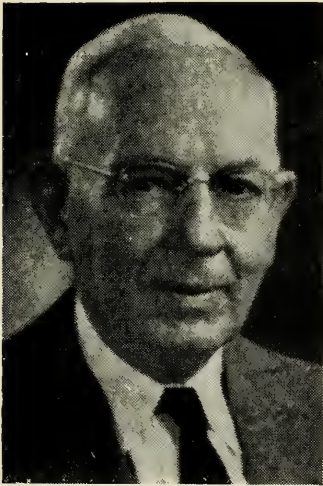
U bent het, die de poorten van de

Hemel voor deze mensen kunt openen en het is uw verantwoordelijkheid, zoals zeer duidelijk is uitgelegd door de profeet Joseph Smith:

„De grootste individuele verantwoordelijkheid in deze wereld, die God op ons gelegd heeft, is te zoeken naar onze doden” (zie hoofdstuk 23 in „De weg tot volmaking”, geschreven door Joseph Fielding Smith)

Als we slechts nederig onze verwante afgestorvenen, die ons voorgegaan zijn, willen helpen; als we eerlijk willen proberen de verslagen op te sporen met deze bedoeling en een brandend verlangen

binnen in ons, dan kan de Heer ons alleen zegenen door ons te leiden naar de verslagen van zijn kinderen, die eens op aarde woonden. Laat ons dikwijls in gebed gaan, zoals president Wilford Woodruff zo welsprekend in zijn inwijdingsgebed in de Salt Lake tempel heeft gezegd, en wel op zo'n manier, dat de wegen inderdaad geopend worden voor ons en dat we succes mogen hebben bij het vinden van de oude verslagen. Biddend ook dat ons geheugen helder zal zijn en wij ons bewust zijn van het feit, dat we geen fouten moeten maken bij het klaarmaken van onze stambomen.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

DE TWEEDE DOOD

VRAAG:

In een theologieklas werd een vraag gesteld, waarop wij, zo mogelijk, gaarne antwoord zouden ontvangen. De vraag gaat over het veertiende hoofdstuk van Hela-

man en wel het 17de en 18de vers, waar Samuel zegt:

„Maar ziet, de opstanding van Christus verlost het mensdom, ja, het ganse mensdom en brengt het terug in de tegenwoordigheid des

Heren. Ja, en de opstanding scheidt de staat van bekering, zodat een ieder, die zich bekeert, niet wordt nedergehouden en in het vuur geworpen; maar een ieder, die zich niet bekeert, wordt nedergehouden en in het vuur geworpen; en over hen komt wederom een geestelijke dood, ja, een tweede dood, want zij worden wederom afgesneden van de dingen der gerechtigheid’.

Bij de eerste lezing krijgt men de indruk dat Samuel over de zonen der verderfenis spreekt en van Alma 12 : 16 krijgen wij dezelfde indruk, namelijk dat de tweede dood ten opzichte van de dingen der gerechtigheid een eeuwige dood is. Zo ook in Jacob 3 : 11 : „O mijn broederen, luistert naar mijn woord; wekt de vermogens van uw ziel op; schudt u wakker uit de sluimering des doods; en maakt u vrij van de pijnen der hel, opdat gij geen engelen van de duivel moogt worden, om in die poel van vuur en zwavel te worden geworpen, hetgeen de tweede dood is.”

Een van de leden van de klas zei dat met deze tweede dood, of geestelijke dood, iedereen werd bedoeld die niet het celestiale koninkrijk binnengaat; met andere woorden: iedereen die niet in de tegenwoordigheid van God de Vader terugkeert.

Volgens deze gedachte zullen dus allen die naar de terrestriale en celestiale wereld gaan, evenals de zonen des verderfs de tweede dood ondergaan. Of waren deze mensen, waarvan Alma, Jacob en Samuel spreken, zo goddeloos en

moordzuchtig van aard, dat zij vrijwel onder dezelfde vloek vallen als de duivel en zijn engelen”?

ANTWOORD:

In Leer en Verbonden 76 : 30-37 staat duidelijk dat de enige personen die volkomen door dit verschrikkelijke lot worden getroffen, de zonen des verderfs zijn, die met de duivel en zijn engelen naar „de buitenste duisternis” gaan.

Alle andere mensen, zelfs de goddelozen, zullen enige mate van zaligheid ontvangen nadat Zij Gods toorn hebben ondergaan. Het is echter noodzakelijk dat zij zich bekeren en het evangelie van Jezus Christus aannemen, voor zo ver dit op hen van toepassing is. Zij zullen de verordeningen, die niet tot hun koninkrijk behoren, niet ontvangen. Wanneer wij andere passages lezen, zullen wij ontdekken, dat zeer velen, de grote meerderheid van de mensen omvattend, nimmer het voorrecht zullen hebben om in de tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon terug te keren en met Hen te wonen. Deze worden uit hun tegenwoordigheid verbannen, doch zullen niet geheel en al van zaligheid verstoken zijn.

De Heer zeide in de Bergrede:

„Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort en breed is de weg, die tot het verderf leidt en velen zijn er, die door dezelve ingaan; want de poort is eng en de weg is nauw, die tot het leven leidt en weinigen zijn er, die denzelve vinden” (Matth. 7 : 13, 14). De Heer heeft ons in Leer & Verbonden 29 : 41 : 44 een definitie

van de geestelijke dood gegeven, die op Adam en Eva na hun overtreding werd uitgesproken. Deze tweede, geestelijke, dood wordt door allen ondergaan die zich niet hebben bekeerd van hun zonden en daarvan geen vergeving hebben door de doop in water en de doop van de Heilige Geest door handoplegging.

Van dezen zeide de Heer:

„En aldus bepaalde Ik, de Here God, voor de mens de dagen van zijn proeftijd - opdat hij door zijn natuurlijke dood mocht worden opgewekt in onsterfelijkheid tot het eeuwige leven, ja, allen, die wilden geloven. En zij, die niet geloven, tot eeuwige verdoemenis; want zij kunnen niet *van hun geestelijke val worden verlost*, omdat zij zich niet bekeren”. (L. & V. 29 : 43, 44).

ALLEN MOETEN TENSLOTTE BELIJDEN OF VERBANNEN WORDEN

De tijd zal komen dat „iedere knie zich voor Mij zal buigen en iedere tong voor God zal *belijden*, dat Jezus de Christus is. (Rom. 14 : 11), en allen die in een van de koninkrijken van heerlijkheid een plaats waardig zijn, moeten leren de goddelijke wetten te gehoorzamen, waardoor zij worden geregeerd. Allen die dat weigeren, zullen met de duivel en zijn engelen hun verderf tegemoet gaan. Deze groep zal uit diegenen bestaan die het licht hebben gekend en een getuigenis van de waarheid hebben ontvangen en zodanig tegen het licht hebben gezondigd, dat bekering onmogelijk is gewor-

den. (Zie L. & V. 76 : 35-38).

Velen onder ons hebben zich deernig vergist door te menen dat het aantal zonen des verderfs maar heel klein zal wezen. Soms horen wij zeggen dat zij waarschijnlijk op de vingers van één hand geteld kunnen worden. Waar dat idee vandaan komt, weten wij niet. De Schriften zeggen ons dat hun aantal groot zal zijn; al was er slechts één, dan zou dat nog te veel zijn, want hun straf is ongetwijfeld zeer zwaar.

Allen die voortdurend aan de tweede dood onderworpen zullen wezen, zijn zij die het getuigenis van de Heilige Geest hebben ontvangen, de waarheid hebben geweten en deze daarna hebben verworpen en Christus openlijk te schande hebben gemaakt.

Over hen lezen wij:

„Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn en de hemelse gaven gesmaakt hebben en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken” (Hebr. 6 : 4-6).

HET LOT VAN DE NEPHIETEN DIE EENS IN CHRISTUS GELOOFDEN

Met betrekking tot de Nephieten, waarvan door Jacob, Alma, Samuel en anderen werd gesproken, moeten wij bedenken dat die eenmaal leden van de Kerk waren en

afvallig waren geworden, de waarheid hadden verloochend en nu tegen de Kerk vochten.

Zij waren niet als de mensen van de naties die de waarheid nooit aanvaardden. Deze Nephieten hadden het licht ontvangen, waren er tegen in opstand gekomen en trachten daarna het te vernietigen. Nadat zij door de Heer waren bezocht, leefden Nephieten en Lamaniëten in het licht van het evangelie bijna twee honderd jaar eendrachtig tezamen. De Heer richtte Zijn Kerk in haar volheid onder hen op, en toen zij in opstand kwamen, deden zij dat willens en wetens. Dat wordt door Mormon duidelijk gezegd. Zij hadden de leiding van de Nephietische Twaalf en drie van hen bleven totdat de Heer wegens de uiterste goddeloosheid van het volk hun niet langer toestond te blijven. Samuel was in zijn beschuldiging en zijn profetie van hun straf volkomen gerechtvaardigd. Hij zegt onder meer:

„Ziet, wij zijn omringd door duivelen, ja, wij zijn omgeven door de engelen van hem, die heeft getracht onze ziel te gronde te richten. Ziet, onze ongerechtigheden zijn groot. O, Here, kunt Gij Uw toorn niet van ons afwenden? En dit zullen uw woorden zijn in die dagen. Doch ziet, de dagen van uw proeftijd zijn voorbij; gij hebt de dag uwer zaligheid uitgesteld, totdat het voor immer te laat is, en uw ondergang is verzekerd; ja, want gij hebt gedurende al de dagen uws levens gezocht naar hetgeen gij niet kondet verkrijgen en gij hebt naar geluk gezocht door

ongerechtigheid te bedrijven, wat tegenstrijdig is met de aard van die gerechtigheid, die in ons groot en Eeuwig Hoofd is” (Helaman 13 : 37-38).

Mormon zegt:

„En toen ik, Mormon, hun geklaag, getreur en smart voor de Here bemerkte, begon ik mij inwendig te verheugen, omdat ik de barmhartigheid en lankmoedigheid des Heren kende, en daarom veronderstelde, dat Hij barmhartig jegens hen zou zijn, zodat zij wederom een rechtvaardig volk zouden worden. Doch ziet, deze, mijn vreugde, was ijdel, want hun droefheid was niet tot bekering wegens de goedheid Gods, maar het was meer de droefheid van de verdoemde, want de Here wilde hen niet altijd toestaan vermaak in zonde te vinden”. (Mormon 2 : 12-13).

DE BEWONERS VAN DE TELESTIALE EN TERRESTRIALE HEERLIJKHEDEN

Zij die nimmer de Heilige Geest ontvangen, die de telestiale en terrestriale koninkrijken binnengaan, zijn niet geheel buiten de invloed van God de Vader gesloten. Wij vernemen dat de bewoners van het telestiale koninkrijk, dat een koninkrijk met enige mate van heerlijkheid zal zijn, door hen van het terrestriale koninkrijk zullen worden bezocht. Zij zullen Gods toorn op aarde en na de dood ondergaan, totdat zij de prijs van hun zondig leven hebben betaald en geleerd hebben de wet te gehoorzamen. (Zie over hen L. & V. 76 : 82, 84-88, 103-106).

Zij die eerbare mensen waren en het terrestriale koninkrijk mogen binnengaan, zullen door bewoners van het celestiale koninkrijk worden bezocht. Zij zullen door bezoeken van Jezus Christus worden gezegend, doch de tegenwoordigheid van de vader zal hun worden ontzegd. Aldus leren wij dat onze Eeuwige Vader voor de bewoners van de aarde alles doet wat

Hij overeenkomstig hun werken kan doen. De telestialen en terrestriale ontvangen een zekere mate van zaligheid, maar geen volheid.

Zij zullen uit de macht van Satan worden verlost, nadat zij voor hun overtredingen hebben geboet en geleerd hebben de goddelijke wetten te gehoorzamen. (Zie hierover L. & V. 76 : 109-112).

De geïnspieerde herziening van de Bijbel

(een korte bewerking van een verhandeling over bovengenoemd onderwerp in de Improvement Era door Robert J. Matthews, een van de redacteurs van de I. E.)

De Profeet Joseph Smith zeide eenmaal: „Ik geloof de Bijbel zoals deze was toen hij van de pen der oorspronkelijke schrijvers was gekomen. Onwetende vertalers, slordige overschrijvers of kwaadwillige en verdorven priesters hebben vele fouten gemaakt”.

„Uit verschillende openbaringen die ontvangen werden, blijkt dat vele belangrijke punten de zaligmaking van de mensen betreffende, uit de Bijbel waren verwijderd, of verloren waren gegaan voordat deze was samengesteld”.

Zo aanvaardt ook de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ofschoon zij gelooft dat de Bijbel Gods woord is, hem voor zo ver hij nauwkeurig is vertaald. (Zie achtste Artikel des Geloofs).

Dit werd door de Profeet gezegd in een tijd toen de meeste Christe-

nen (behalve de geleerden) de Bijbel voor zo nauwkeurig en volmaakt hielden, dat iedere gedachte aan verandering als godslastering werd beschouwd. Toch zijn het de niet-LDS studenten en geleerden in de voorgaande eeuw geweest, die het werkzaamste aandeel hebben gehad in het opzoeken en vergelijken van de oude manuscripten, ten einde zo mogelijk vast te stellen hoe de originele tekst in werkelijkheid luidde.

Het bepalen van de oorspronkelijke betekenis en volledigheid van de tekst is moeilijk, omdat geen enkel oorspronkelijk document beschikbaar is. Nieuwe ontdekkingen van manuscripten echter en voortgezette studie van talen brengen steeds meer bewijzen aan 't licht, waardoor de opvattingen en interpretaties van de geleerden zich bijna dagelijks wijzigen.

Deze intense activiteit en vermeerdering van overzettingen illustreeren eenvoudig de geest van het achtste geloofsartikel, dat wil zeggen: een geheel nauwkeurige en betrouwbare vertaling van de Bijbel is er niet.

De Profeet Joseph Smith maakte ook een revisie van de Bijbel, een „nieuwe vertaling” zoals hij die noemde. Deze nieuwe vertaling, hoewel niet compleet, bevat duizenden veranderingen.

Enige daarvan zullen wij hier aanhalen. Joseph Smith gebruikte de King James vertaling van de Bijbel; wij zullen de Nederlandse Statenvertaling ter vergelijking nemen.

Doch eerst zullen wij de vraag onder de ogen zien waarom Joseph Smith de herziening van de Bijbel ter hand nam. Door het eerste bezoek van Moroni en uit het Boek van Mormon leerde de Profeet dat er fouten en hiaten in de Bijbel waren. (Zie Joseph Smith 2 : 36-39 en 1 Nephi 13 : 21-32 Mormon 8 : 33). In 1829 wist hij dat ten minste een gedeelte van de ontbrekende schriftuur zou worden hersteld en fouten zouden worden verbeterd. (1 Nephi 13 : 32-40; L. & V. 6 : 26-27; 8 : 11; 9 : 1-2). In Juni 1830 werden de „Visioenen van Mozes” aan Joseph Smith geopenbaard. Door deze openbaring wist hij dat sommige van Mozes’ geschriften, hoewel die, zoals ze in de Bijbel stonden, waren gewijzigd, weer hun oorspronkelijke betekenis terug zouden krijgen. (Zie Mozes 1 : 40-41).

In december 1830 kwam Sidney Rigdon bij de Profeet en verlangde

de wil des Heren te weten met betrekking tot zijn roeping en activiteiten in de Kerk.

De Profeet vroeg de Heer en ontving het volgende:

„. . . . Ik geef u een gebod, dat gij voor hem (Joseph Smith) zult schrijven; en de Schriften zullen worden gegeven, zoals ze in Mijn schoot zijn, voor de zaligheid van Mijn uitverkorenen”. (L. & V. 35 : 20)

Enige weken later ontving de Profeet verdere inlichtingen omtrent de Schriften:

„Gij moet bidden, en Mijn Schriften zullen worden gegeven, zoals ik het heb vastgesteld, en ze dienen veilig te worden bewaard en het is raadzaam dat gij hierover zwijgt en ze niet onderwijst totdat gij ze volledig hebt ontvangen”. (Ibid. 42 : 56-57).

Hier zij opgemerkt dat deze zinspelingen op nieuwe en bijkomende schriftuur werden gedaan nadat het Boek van Mormon was verschenen en dus betrekking hadden op iets dat aan dat boek zou worden toegevoegd. Het Boek van Mormon zegt van zichzelf dat het een hulpmiddel is om vele duidelijke en waardevolle dingen, die van „het evangelie des Lams waren achtergehouden”, te herstellen (Zie 1 Nephi 13 : 34-38), maar het spreekt ook van andere boeken, die ook voor het terugbrengen van veel van de kennis, die uit de Joodse kroniek was verwijderd, bevorderlijk zijn. (zie Ibid. 13 : 39-40).

Hieruit blijkt dat de Profeet niet uit zichzelf heeft getracht de Bijbel te reviseren en te corrigeren,

maar hij verklaarde dat dit werk door de Heer was opgedragen. Voorts merken wij op dat Sidney Rigdon door openbaring werd aangeraden bij deze onderneming te assisteren.

Zij begonnen met het Oude Testament, maar op de 7de maart 1831 kreeg Joseph de opdracht van de Heer zijn aandacht aan het Nieuwe Testament te wijden.

Werkwijze:

Volgens de algemeen aanvaarde betekenis van het woord zou het waarschijnlijk niet juist zijn te zeggen dat de Profeet de Bijbel „vertaalde”. Het was eerder een herziening. Het werk werd niet aan de hand van oude manuscripten gedaan en evenmin met kennis van bijbelse talen. De openbaringen in Leer & Verbonden (zie 76 : 15; 45 : 60-61; 93 : 53) spreken over het werk als over een vertaling, zoals de Profeet ook in zijn eigen geschriften doet.

Hoewel de Profeet, naar 't schijnt geen gedetailleerd verslag van zijn werkwijze geeft, is het mogelijk er een gedeeltelijke reconstructie van te maken.

Dat het werk op openbaring moest steunen, blijkt uit de instructies van de Heer:

„Gij moet bidden en Mijn Schriften zullen worden gegeven, zoals Ik het heb vastgesteld . . . totdat gij ze volledig hebt ontvangen” (L. & V. 42 : 56-57).

De woorden „gij moet bidden”, „zullen worden gegeven” en „totdat gij hebt ontvangen”, wijzen op de manier, waarop de Profeet zijn taak moest vervullen.

Blijkbaar wist de Profeet niet al-

tijd van te voren welke veranderingen nodig waren, ook niet wat hij kon verwachten, want zo nu en dan uitte hij verwondering over wat hem werd „gegeven”. Eén passage is in 't bijzonder belangwekkend:

„Want toen wij met het vertaalwerk bezig waren, dat de Heer ons had opgedragen, kwamen wij aan het 29ste vers van het vijfde hoofdstuk van Johannes, dat ons als volgt werd gegeven:

„Over de opstanding van de doden sprekende, over hen die de stem van de Zoon des Mensen zullen horen en voortkomen - „Zij die het goede gedaan hebben, in de opstanding der rechtvaardigen en zij die het kwade gedaan, in de opstanding der onrechtvaardigen -

Dit nu was oorzaak dat wij ons verwonderden, want het werd ons door de Geest gegeven (L. & V. 76 : 15-18).

Sommige wijzigingen werden dus aangebracht, niet wegens kennis van de oude talen, maar omdat zij het van de Geest ontvingen.

Een compleet manuscript werd niet door de Profeet gemaakt. De volledige tekst van de boeken Genesis, Mattheus, Marcus, Lucas en de eerste zes hoofdstukken van Johannes werden met de hand geschreven, maar deze methode bleek te omslachtig te zijn.

Een korte werkwijze werd toegepast, volgens welke alleen verbeteringen en toevoegingen werden ingelast.

Aantal wijzigingen.

De Profeet bracht duizenden veranderingen in de tekst van de Bij-

bel aan. Aan het Nieuwe Testament werden minstens 128 verzen toegevoegd en 1475 gewijzigd. Ook werden in het Oude Testament duizenden verzen veranderd en toegevoegd. Een boek, het Hooglied van Salomo, werd in z'n geheel door de Profeet als niet geïnspireerde schriftuur, verworpen. In Genesis en Matthëus werden een groot aantal wijzigingen aangebracht, doch in alle boeken, behalve in Esther en in de eerste en tweede brief van Johannes, worden veranderingen aangetroffen. De Profeet ontving, desgevraagd, de openbaring, die als afdeling 91 in Leer & Verbonden staat opgetekend en waarin wordt gezegd, dat de Apocriefen niet vertaald behoeven te worden. Sommige veranderingen zijn van leerstellige aard en geven direct een andere betekenis. Andere maken de tekst duidelijker en minder dubbelzinnig, echter zonder dat daardoor de betekenis belangrijk verandert.

Publicatie.

De Kerk geeft de gehele vertaling door de Profeet gemaakt, niet uit; de voornaamste reden daarvan is wellicht het feit dat zij nimmer werd voltooid en ook omdat geen direct gebod van de Heer werd ontvangen om haar af te maken. (L. & V. 56-58).

Enige belangrijke teksten van de geïnspireerde vertaling.

De Profeet Joseph Smith bracht enige belangwekkende veranderingen in de tekst van de Bijbel aan. Sommige daarvan heffen tegenstrijdigheden op. Andere geven een verklaring van leerstellige aard en in sommige gevallen worden dub-

belzinnige en misleidende passages duidelijker gemaakt. Weer andere vormen bruggen en schakels tussen ontwrichte en schijnbaar niet verwante passages.

Tegenstrijdigheden opgeheven.

Lezers van de Bijbel zullen wel tegenstrijdigheden en ongerijmdheden hebben opgemerkt in de manier waarop bepaalde gedachten naar voren werden gebracht. Enige daarvan zullen nu worden besproken.

„Toen berouwde het den Heere”. Hier is Mozes met de Heer op de berg, terwijl Israël een gouden kalf maakte en aanbad. De Here zegt tot Mozes dat Hij Israël zal vernietigen. De Statenvertaling zegt dat Mozes het nodig vond de Heer tot bekering te roepen van het „kwaad” dat Hij (de Heer) „gesproken had” te zullen doen aan Israël, dat een gouden kalf had gemaakt en aanbeden. Het berouwde de Here.

Het is vreemd dat de Rechtvaardige Rechter over de gehele aarde er aan denkt kwaad te doen en dat Hij berouw daarover zou hebben. Men kan er zich tevens over verwonderen dat een profeet zo vermetel was de God van Israël op die manier toe te spreken.

Het is de moeite waard de teksten met elkaar te vergelijken:

Statenvertaling

Exodus 32 : 12. Keer af van de hittigheid Uws toorns en laat het U over het kwaad Uws volks berouwen.

Geïnspireerde vertaling

Exodus 32 : 12. Keer af van de hittigheid Uws toorns. Uw volk zal zich bekeren van dit kwaad;

keer U dus niet tegen hen.

Staten vertaling

Exodus 32 : 14. Toen berouwde het den Heere over het kwaad, hetwelk Hij gesproken had Zijn volk te zullen doen.

Geinspireerde vertaling

Exodus 32 : 14. En de Here zeide tot Mozes: Indien zij zich van het kwaad, dat zij gedaan hebben, willen bekeren, zal Ik hen sparen en Mijn vurige toorn afwenden; doch zie, gij zult ten oordeel komen over allen die zich deze dag niet van dit kwaad willen bekeren. Zie dus toe dat gij dit ding doet hetwelk Ik u heb geboden, anderszins zal Ik ten uitvoer brengen alles dat Ik mijn volk had voorgenomen te doen.

De tekst van de Geinspireerde vertaling, waar Mozes voor het volk pleit en de Heer bereid is te vergeven op voorwaarde van bekeering, is veel meer in overeenstemming met het karakter van God en van een profeet dan de Statenvertaling.

„Niemand heeft ooit God gezien”.

De Statenvertaling wil ons doen geloven, dat nooit iemand God heeft gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is. Die heeft Hem ons verklaard”. (Joh. 1 : 18). Dit doet het getuigenis van vele oude profeten, die stoutmoedig verklaarden God van aangezicht tot aangezicht te hebben gezien, geweld aan. (Exod. 24: 9-11; 33 : 21, 23; Num. 12 : 6-8; Jes. 6 : 1).

Deze verklaring uit Johannes brengt de Heilige Schrift dus in tegenspraak met zichzelf. Door de verbetering van de Profeet krijgt

deze tekst een andere betekenis:

„En niemand heeft ooit God gezien, *behalve hij die van de Zoon getuigt, want niemand kan zalig worden, tenzij door Hem.*” (Joh. 1 : 19; Geinspireerde vertaling.)

Dit neemt niet alleen de tegenstrijdigheid weg, doch de tekst heeft ook meer betekenis gekregen. Eveneens 1 Joh. 4 : 12, waar staat: „Niemand heeft ooit God aanschouwd”. Dit werd aldus verbeterd: Niemand heeft ooit God aanschouwd, *behalve zij die geloven.*” In Exodus 33 : 20-23 werd eveneens een belangrijke wijziging gebracht. Vers 20 luidt: „Gij zoudt Mijn aangezicht niet kunnen zien; want Mij zal geen mens zien en leven”. Dit is in tegenspraak met vers 11: „En de Heere sprak tot Mozes aangezicht aan aangezicht, gelijk een man met zijn vriend spreekt.” In de geinspireerde vertaling wordt deze situatie door de Heer aldus weergegeven:

Statenvertaling

Exodus 33 : 20. „Hij zeide verder: Gij zoudt Mijn aangezicht niet kunnen zien; want Mij zal geen mens zien en leven.

Geinspireerde vertaling.

Exodus 33 : 20. En Hij zeide tot Mozes: Gij kunt Mijn aangezicht nu niet zien, opdat Mijn toorn ook niet tegen u ontstoken worde en Ik u en uw volk vernietig; want niemand onder hen zal Mij thans zien en leven, want zij zijn uiterst zondig. En geen zondig mens heeft ooit Mijn aangezicht gezien, noch zal er ooit een zondig mens zijn, die Mijn aangezicht zal zien en leven.

wordt vervolgd.

Van de tafel van de Ringpresident

De 135ste Jaarlijkste Conferentie te Salt Lake City

6 April 1830: 6 mannen zijn bijeen, geroepen door de Zaligmaker dezer wereld, met de Goddelijke opdracht de grondslag te leggen voor de Herstelling van Gods Koninkrijk op aarde, ter voorbereiding van de terugkeer van Hem die eens door Zijn schepselen aan het kruis werd geslagen.

6 April 1965: Meer dan 8000 mannen zijn bijeen in een vergadering, die tevens door miljoenen anderen met behulp van de moderne communicatiemiddelen wordt meebeleeft en luisteren opnieuw naar 's-Heren stem zoals die doorklinkt in de boodschappen van hen die wij heden mogen ondersteunen als profeten, zieners en openbaarders. Deze mannen van het heden hebben nog steeds dezelfde opdracht en taak als die 6 van 6 april 1830: De Stem tot Waarschuwing te laten klinken dat Gods Koninkrijk is hersteld en dat het zich moet opmaken om de Bruidegom te kunnen ontvangen.

Ernstig waren de woorden die door de Zieners van het heden werden gesproken tot de Heiligen. Hoewel fysieke vervolgingen als in de eerste decennia na de dag van 6 april 1830 niet meer als zodanig hun deel zijn, bedreigden de leden van Zijn Koninkrijk op deze wereld nimmer groter gevaren. Gevaren van geestelijk verval door de immer voortgaande groei van alle machten die de mens van

het smalle pad trachten af te trekken. Niet zo zeer ondanks, neen meer nog juist dank zij, de lichamelijke welvaart waar de Heiligen heden ten dage zich in mogen verheugen, worden hun geloof en standvastigheid tot aan de wortel aangetast. Daarom is het dat deze leden, levend in en met de wereld, tevens de kracht moeten kunnen opbrengen om zich los te maken van die zelfde wereld. Daarom is het dat de profeet van het heden, daartoe geïnspireerd door Hem die alle zaken in Zijn Rijk leidt, de discipelen van Jezus Christus toeroept dat zij zich dienen terug te trekken op hun veiligste bastions: Hun Gezin! Opdat dit gezin, in de besloten eenheid daarvan, zich zelf, en speciaal de jongeren hieruit, kan pantseren tegen de aanvallen van de Tegenspeler, een Intelligentie die geen, maar dan ook *geen enkel*, middel ongeproefd laat om het werk van de Heiland van deze wereld, afbreuk te doen.

Het is de heilige taak en opdracht die wij allen hebben gekregen om ons zelf, en bovenal de kinderen die aan onze zorgen zijn toevertrouwd, geestelijk zo te sterken en te schragen dat zij en wij, door de wisselvalligheden van het aardse leven heen, de grootse achtergrond van Gods plan met deze wereld en haar bewoners kunnen zien en begrijpen. Door het voorbeeld en de liefde *in het gezin* gegeven

is het slechts mogelijk om onze kinderen toe te bereiden op de slagen die het leven hun noodwendig geven zal; doch die zij dan opvangen en pareren kunnen door de gave des onderscheids die zij aldaar hebben ontwikkeld en door de steun en kracht die de Heer hun in hun oprecht streven nimmer onthouden zal.

Waar vinden wij de noodzakelijke kennis die wij moeten vergaren om 's-Heren wegen te kunnen begrijpen? — Lees de Schriften — en speciaal het Boek van Mormon —

is het antwoord van de profeten van vandaag. Hoe kunnen wij onze geest ontvankelijk en begrijpend maken voor het Woord dat wij daar in vinden, en kunnen wij diezelfde Geest verkrijgen als die welke de profeten van weleer dreef tot het schrijven van de woorden die wij daar nu in lezen? — Houdt het Woord van wijsheid — is de waarschuwing van de ziensers van het heden! Mogen hun vermaningen doorklinken in ons hart en doorschijnen in ons wezen!

J. P. J.

UITZIEN NAAR DE TEMPEL

door John A. Widtsoe

De tempel is een huis of tehuis van de Heer.

Mocht de Heer de aarde bezoeken, dan zou Hij naar Zijn tempel komen. Wij zijn leden van het gezin des Heeren. Wij zijn Zijn kinderen, geboren in ons voorbestaan. Precies zoals een aardse vader en moeder samenkomen in het gezinstehuis, mogen de waardige leden van het gezin des Heeren tezamen komen zoals wij dat doen, in het huis des Heeren.

De tempel is een plaats van instructie.

Hier worden de beginselen van het Evangelie opnieuw doorgenoemen en bewezen waarheden van het koninkrijk van God ontvouwd. Indien wij de tempel in de juiste geest betreden en oplettend zijn, gaan wij eruit, verrijkt met Evangeliekennis en -wijsheid.

De tempel is een plaats van vrede. Hier kunnen wij de zorgen en moeilijkheden van de woelige wereld buiten, terzijde zetten. Hier behoren onze gedachten zich te concentreren op geestelijke werkelijkheden, daar wij hier alleen maar met dingen van de geest te maken hebben.

De tempel is een plaats van verbonden.

Wat ons zal helpen rechtvaardig te leven. Hier verklaren wij, dat wij de wetten van God zullen gehoorzamen en beloven de kostbare kennis van het Evangelie ten zegen van onszelf en ten bate van de mens te gebruiken. De eenvoudige ceremoniën helpen ons de tempel te verlaten met het hoogstaande besluit een leven te leiden, de zegeningen van het Evangelie waardig.

De tempel is een plaats van zegening.

Slechts op voorwaarde van getrouwheid worden ons beloften gegeven, die voor tijd en eeuwigheid gelden. Zij zullen ons helpen de nabijheid van onze Hemelse ouders te begrijpen. Zo wordt ons de macht van het priesterschap in nieuwe en grote mate gegeven.

De tempel is een plaats waar ceremoniën, die Goddelijk zijn, voltrokken worden.

De grote mysteries van het leven met de onbeantwoorde vragen van de mens worden hier duidelijk gemaakt.

1. Waar kwam ik vandaan?
2. Waarom ben ik hier?
3. Waar ga ik heen als het leven voorbij is?

Hier zijn de noden van de geest, van waaruit alle andere dingen des levens voortkomen, van het op-
perste belang.

De tempel is een plaats van openbaring.

De Heer kan daar openbaring geven en iedere persoon kan openbaring ontvangen om hem in het leven bij te staan. Alle kennis, alle hulp komt direct of indirect van de Heer. Hoewel Hij daar waarschijnlijk niet in persoon aanwezig is, is Hij daar door Zijn Heilige Geest en door mannen, die het priesterschap dragen. Door middel van die geest, leiden zij het werk des Heeren hier op aarde.

Een ieder, die deze heilige plaats

met geloof en gebed binnengaat, zal hulp vinden voor het oplossen van zijn levensproblemen.

Het is goed in de tempel te zijn, het huis des Heeren, een plaats van priesterschapsinstructies, van vrede, van verbonden, van zegeningen en van openbaring. Onze harten zouden moeten overstromen van dankbaarheid voor dit voorrecht en van een vurig verlangen van de geest van de plechtige gelegenheid vervuld te zijn.

De tempel met zijn gaven en zegeningen, staat open voor allen, die zich richten naar de vereisten van het Evangelie van Jezus Christus. Elke waardige persoon kan voor een aanbeveling om de tempel binnen te gaan, een beroep doen op zijn of haar bisschop of gemeentepresident.

De verordeningen die daar verricht worden zijn heilig; zij zijn niet mysterieus. Allen die het Evangelie aanvaarden en leven en zichzelf onbevlekt houden, mogen er aan deelnemen. Alle getrouwe leden van de Kerk worden dan ook uitgenodigd en aangespoord gebruik van de tempel te maken en zijn voorrechten te genieten. Het is een gewijde plaats, waar heilige verordeningen gegeven worden aan allen die zichzelf waardig betoond hebben om in zijn zegeningen te delen.

Wat het Evangelie ook biedt, kan in een tempel gedaan worden. Dopen, ordeningen in het priesterschap, huwelijken en verzegelingen

voor tijd en eeuwigheid voor de levenden en de doden, de begiftiging voor de levenden en de doden, gebedskringen, Evangelie-richtlijnen, raden voor het werk der bediening en al het andere dat tot het Evangelie behoort, wordt daar verricht. In de tempel wordt het gehele Evangelie waarlijk in het kort geheel weergegeven.

Veel van het verordeningswerk van de tempel wordt duidelijk gemaakt voor onze begrensde geesten door het gebruik van symbolen

Daar de mens eeuwige werkelijkheden niet volledig kan doorgronden of uitdrukken, leeft hij in een wereld van symbolen; Bijvoorbeeld: spreken en schrijven zijn slechts symbolen. Wij maken enkele halen met onze pen, r-o-t-s, het symbool van de harde, materie waarvan bergen gemaakt worden; l-i-e-f-d-e, is een symbool voor de machtigste en lieflijkste gemoedsaandoening aan de mens gegeven.

Een vlag is louter en alleen een combinatie van gekleurde stof, maar het is het symbool van ons land.

Elke verordening heeft een symbolische betekenis; de dood en opstanding van de Heer Jezus Christus worden gesymboliseerd, als wij in de verordening van de doop in het water begraven worden en er weer uit oprijzen.

De muren van enkele van de tempelkamers zijn in sommige gevallen versierd met afbeeldingen, die

de bestaansperiode die de kamers vertegenwoordigen, illustreren.

Er wordt niet verwacht dat de persoon, die voor de eerste keer „door de tempel gaat”, de tempelceremoniën tot in de kleinste details kan begrijpen. Daarom heeft de Heer middelen tot herhaling verschaft. Tempelwerk moet eerst door elke persoon voor hemzelf of haarzelf gedaan worden; daarna kan het, zo vaak als de omstandigheden het toelaten, voor iemands gestorven voorvaderen of vrienden gedaan worden. Deze dienst zal de deuren tot zaligheid van de doden openen en het zal bovendien helpen, de aard, de betekenis en verplichtingen van de begiftiging, in het hart van de levenden te griffen. Door de begiftiging vers in het geheugen te houden, zullen wij beter in staat zijn onder invloed van eeuwige zegeningen aan onze plichten in het leven te voldoen.

De ceremoniën in de tempel worden uitgebreid uiteengezet in de openbaring die bekend staat als afdeling 124, verzen 39-41 van de Leer en Verbonden.

„Voorwaar zeg Ik u daarom, dat uw zalvingen, uw wassingen, uw dopen voor de doden, uw plechtige bijeenkomsten, uw gedenkdiensten voor uw offeranden door de zonen van Levi en voor uw orakelen in uw heilige plaatsen, waar gij naar besprekingen luistert en uw inzettingen en geboden ontvangt voor het begin der openbaringen en der grondlegging van Zi-

on en voor de heerlijkheid, eer en begiftiging van alle inwoners van Zion, vastgelegd zijn door de orde van Mijn heilig huis, dat Mijn volk is geboden ter ere van Mijn heilige naam te bouwen.

En voorwaar zeg Ik u: Laat dit huis ter ere van Mijn naam worden gebouwd, opdat Ik daarin Mijn verordeningen aan Mijn volk moge openbaren;

Want het behaagt Mij Mijn kerk dingen te openbaren, die van voor de grondlegging der wereld verborgen zijn gehouden, dingen, die tot de bedeling van de volheid der tijden behoren”.

In de tempel zijn allen hetzelfde gekleed in het wit. Wit is het symbool van de zuiverheid. Geen onrein persoon heeft het recht Gods huis te betreden. Bovendien symboliseert de uniformiteit van kleding het feit dat voor God, onze Vader in de Hemel, alle mensen gelijk zijn. De bedelaar en de bankier, de geletterde en de ongeletterde, de prins en de gewone man zitten in de tempel zij aan zij en zijn, als zij rechtvaardig leven, van even groot belang voor de Heere God, de Vader van hun geesten.

Wat men in de tempel ontvangt is geestelijke kracht en begrip. Al deze dingen nemen bij de Heer gelijke plaatsen in. Het is prachtige symboliek.

Het gaan door de tempel is van het begin tot het einde een prachtige ervaring.

Het is verheffend en informatief. Het schenkt moed. De candidaat gaat met een toegenomen begrip en talent voor zijn werk heen.

De wetten van de tempel en de verbonden van de begiftiging zijn prachtig, nuttig, eenvoudig en gemakkelijk te begrijpen. Het is net zo eenvoudig ze na te leven. Het is wonderlijk echter, dat de profeet Joseph Smith, die de wegen der wereld niet kende, ze in de juiste volgorde kon plaatsen voor het leggen van de grondslag voor geestelijke vooruitgang van de mens. Dit alleen al rechtvaardigt ons geloof, dat Joseph Smith geleid werd door machten, die buiten het bereik van andere sterfelijke mensen liggen.

Voor hen die met geloof de tempel betreden, in volle overgave aan de wil des Heeren, zal de dag een glorieuse ervaring zijn. Licht en kracht zal tot hen komen, om bij hen te blijven in alles wat de komende jaren ook mogen vereisen.

Waar men zich ook in het geopenbaarde Evangelie van de Heer Jezus Christus begeeft en in het bijzonder in de tempel, groeit de overtuiging, dat het werk van God voor Zijn specifieke doeleinden hersteld is in de laatste dagen. De tempeldienst is er om ons te steunen en te helpen om meer geschikt te zijn voor het machtige werk

„... de sterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.”

Juni 1965

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT

ANTWERPEN

Cherrette, Jozef Guillaume; 30 april 1965

Cherrette-van den Eede, Lilyone Hilda Paula; 30 april 1965

ENSCHEDÉ

Weenink-Klasing, Louise Jeanette; 7 mei 1965

GENT

Buijschoert, Karina Christina; 30 april 1965

GRONINGEN

deJonge-Medendorp, Katrina; 7 mei 1965

LEEWARDEN

Jansen, Hendrikus Walterus; 12 mei 1965

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

DEN HAAG

Lebbink, Anna Maria Theresia; 11 mei 1965

van Oosten-Vonk, Adriana; 6 mei 1965

Pettinga-Koijmans, Gerardina Josephina Welhelmina; 29 april 1965

ROTTERDAM ZUID

Koek, Bertus; 21 mei 1965

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ARNHEM

van Geenen, Cornelis; 28 maart 1965 tot ouderling

BRUSSEL

Cherrette, Jozef Guillaume; 9 mei 1965 tot diaken

van Steenwinkel, Edward Kenelm Robert Albert Georges; 28 maart 1965 tot diaken

GENT

Servaes, Ruddy Justin; 18 april 1965 tot priester

UTRECHT

van der Meer,, Wladislaw Casimir Leopold; 2 mei 1965 tot diaken

HEERLEN

Hool, René Henri; 9 mei 1965 tot ouderling

INGEZEGEND

EINDHOVEN

van Es, Cornelis; 2 mei 1965

HAARLEM

Warren, Robert Frederik; 25 mei 1965

UTRECHT

Dijkwel, Matthijs Cornelis; 2 mei 1965

Gout, Karin Ingrid; 2 mei 1965

OVERLEDEN

AMSTERDAM WEST

van Geemen, Christiaan Cornelis; 26 mei 1965

ALKMAAR

Santing, Adolf Allouis Welp; 9 april 1965

GEHUWD

DEN HAAG

Muntinga, Rony en Decker, Willie Theresa Hendrika; 15 april 1965

OVERGEPLAATST

Greenwood, Wm.; van Amsterdam naar Hoofdkantoor, dan naar Amsterdam

Davis, Kay; van Antwerpen naar Hoofdkantoor

Adams, Golden V.; van Hoofdkantoor naar Antwerpen

Vanderhooft, Johannes; van Nijmegen naar Zeist

Adams, Goden; van Antwerpen naar Hoofdkantoor

Winters, Larry; van Brussel naar Antwerpen

Worthington, Lee; van Gouda naar Brussel

Klomp, Robert; van Almelo naar Gouda

de Jong, Poseph; van Den Haag naar Almelo

Tanner, David; van Delft naar Heerlen

Knapton, Richard; van Nijmegen naar Delft

Hathaway, Charles; van Amsterdam naar Ede

van der Meyden, Jaycee; van Zwolle naar Amsterdam

Conner, Ronald G.; van Enschede naar Zwolle

Brown, Ronald; van Ede naar Den Haag

Dunn, Jon; van Amersfoort naar Haarlem

Mauerma, Keith; van Arnhem naar Amsterdam

Christensen, Culley; van Haarlem naar Zeist

Mieremet, Richard; van Heerlen naar Amersfoort

Willie, Don; van Amsterdam naar Arnhem

Karren, Ronald; van Amsterdam naar Enschede

Adams, Golden V.; van Hoofdkantoor naar Deventer

Ouderkerk, T.; van Amsterdam naar Hilversum

Nell, L.; van Deventer naar Rotterdam

Hacking, T.; van Rotterdam naar Hoofdkantoor

Knudsen, Blair; van Zendingsschool naar Amsterdam

Borsboom, Ben; van Hilversum naar Hoofdkantoor

Rijken, Ronald; van Beverwijk naar Hoofdkantoor

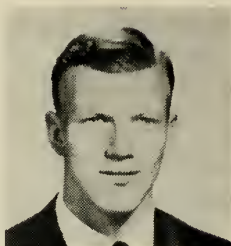
Davis, Kay; van Hoofdkantoor naar Beverwijk
Broeder en Zuster Roelof Steenblik; van Zendingsschool naar Rotterdam
Broeder en Zuster John Vanden Berghe; van Rotterdam naar Apeldoorn

AANGEKOMEN

Broeder en Zuster Roelof Steenblik, Salt Lake City, Utah
Knudsen, Blair R.; Inglewood, Californië

Br. en. Zr. Steenblik

B. R. Knudsen

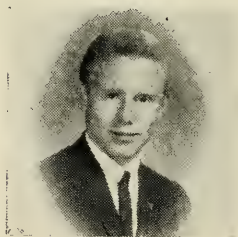
VERTROKKEN

Zylstra, Albert; aangekomen 6 nov. 1962 vertrokken 8 mei 1965. Werkzaam geweest: Vlaardingen, Oostende, Gent, Noord Zone, Arnhem, Hoofdkantoor, Den Haag, Amsterdam, Noord Zone.

Van Quill, Larry Reid; aangekomen 6 nov. 1962, vertrokken 8 mei 1965. Werkzaam geweest: Hilversum, Zeist, Mechelen, Brussel, Den Haag, Maastricht, Apeldoorn, Zeist.

De Leeuw, Milton Alph; aangekomen 6 nov. 1962, vertrokken 8 mei 1965. Werkzaam geweest: Amersfoort, Zwijndrecht, Rotterdam Zuid, Antwerpen, Belgische Zone, Den Haag, Dordrecht, Deventer, Zeist.

Broeder en Zuster Vanderlinden; aangekomen 21 mei 1963, vertrokken 24 mei 1965. Werkzaam geweest; Amsterdam en Gouda.

L. R. Van Quill

M. A. De Leeuw

Br. en Zr. Vanderlinden

A. Zylstra